

BREAK 19

CONVOY BUDDY CB TRUCKERS CLUB DENMARK

NR.1

2014

CONVOY BUDDY CB TRUCKERS CLUB DENMARK

Formand Convoy 315 " Mr Keis

Flemming Fomsgaard

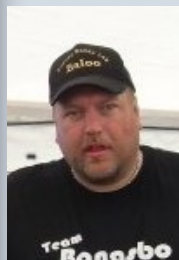
40833453

Best. Convoy 78

Leo Høier

40964577

Best.: Convoy 148 " Baloo"

Henning V Olsen

50524130

Kasser.: Convoy 850 " Fynboen"

Claus Filipsen

61396520

Næstformand: Convoy 48

Steen Stilling

61798070

Best. Convoy 59

Poul Erik Johansen

21660883

Best. Convoy 39

Claus Pedersen

21499006

Head lines.

Generalforsamling

Året der svandt

Snurre

VESTFYN TRÆKKER

TRANSPORT & LOGISTIK

23 - 25 Maj 2014

GENERALFORSAMLING

Hermed indkaldes til generalforsamling Lørdag d. 15.3.2014 kl 14.00

Gelsted kro Søndergade 1 5591 Gelsted

Efterfølgende er der årsfest i Covoy Buddy

Tilmelding senest d. 8 marts 2014

Betaling 245,00 kr pr person som indbetales på reg 1551 konto 10288940

For damerne vil der være demo af magnet smykker samt tubberware

Der vil blive arrangeret kørsel m bus fra Fjelsted skovkro til Gelsted og retur

Dagsorden:

Valg af dirigent.

Formandens beretning

Kasserens beretning

Indkomne forslag

Valg af formand på valg er

Flemming Fomsgaard modtager genvalg

Valg af bestyrelsesmedlemmer på valg er

Henning Olsen "Baloo" modtager genvalg

Leo Høier Modtager genvalg

Valg af suppleanter

Valg af revisor

Linda Vejling modtager genvalg

Val af revisor suppleant

Lene Fogde modtager genvalg

Evt:**Her kan der ikke stilles forslag til afstemning**

Ønskes noget til afstemning eller ønsker man at stille op til bestyrelsen skal det være klubben i hænde senest

28.02.2014.

Convoy850@hotmail.com

Convoy Buddy Toftevej 14 5591 Gelsted

REDAKTØR SØGES

Nu er det ved at være tiden jeg skal have ryddet op , konen er ved at være træt når jeg skal hentes i seng og jeg har snart heller ikke noget sted at stille kaffe koppen , så se nu f... h.... At komme ud af busken , der må da være en derude som kunne tænke sig at være redaktør på dette blad.

Kan kontaktes på 61396520 , hvis jeg kan finde telefonen ellers prøv en mail

convoy850@gmail.com

Da der ikke er så mange værelser på Gelsted Kro kan vi henvise til

Fjelsted skov kro Store Landevej 92 5592 Ejby tlf 64881660

Der vil være Bus fra Fjelsted skovkro og til Gelsted samt retur

DinTekst.dk

Skilte med din tekst på!

The Trailer Company.

The Lubrication Reliability Source™

Genoptryk fra tidligere nr af break 19.

Følg med fra starten, her i BREAK 19's historie om SNURRE - truckeren, der gi'r F..... i det hele, og gør som det passer ham!

Blade fra en truckers dagbog

eller: Snurres forunderlige oplevelser

Enhver lighed med afdøde og nulevende personer er nøje tilstræbt!

Kapitel 1.

SNURRE - det er mig. Trucker med stort T. Snurre er selvfølgelig ikke det navn, mine forældre opgav til præsten i sin tid. Næh, det er nogle af de andre rødder ud på landevejen, der har døbt mig »SNURRE«. Jeg tror næsten det stammer fra dengang, jeg snurrede 3 gange rundt med trucken oppe ved Aalborg - eller måske er det fordi, det somme tider snurrer lidt rundt for mig - især efter indtagelse af betydelige mængder humlesaft!?

Dagen begyndte ellers så godt - min arbejdsgiver, vognmanden (eller jeg skulle måske hellere sige: min TIDLIGERE arbejdsgiver), kom hen til mig og sagde, med, hvad han sikkert selv betragtede som et lunt glimt i øjnene:

- Snurre, det er da vist lang tid siden, du har fået noget nyt til lastbilen, ikke?

For mit indre øje begyndte en masse lækkert ekstraudstyr at passere revy - lige fra nye gardiner og gulvmåtter (som det billigste), til det nye CLARION stereo-anlæg (4 x 70 watt), hjemmebar, rustfri kofanger og skorstene o.s.v. . .

Vognmanden fortsatte: - . . . så du kan lige trille ind på værkstedet, og få ny olie på . . . ! Hvorefter han grinende gik ind på sit kontor igen.

Vittig fyr, den vognmand! Jeg så mig om efter en tyk jernstang . . . eller i det mindste en stor sten, jeg kunne kaste efter ham.

Det skulle hævnes - så efter at have fyldt 5 liter af den aftappede motorolie i hans brevkasse, løsnede jeg alle hjulboltene på hans personbil, hvorefter jeg satte mig ind i frokoststuen for at hygge mig med en bajer eller to sammen med Svend RAKET - en af de andre ratholdere i firmaet.

Vi havde imidlertid kun siddet en halv times tid, da døren blev flået op, og vognmanden kom stormende ind, gasblå i knolden, og med et bundt breve og aviser i hånden, godt sovset ind i tyk, sort spildolie - et syn for guder!

- Snurre, er det dig, der har fyldt olie i min

postkasse?, hvæsende han, mens olien dryppede ned på det ellers så pæne gulv.

Jeg skævede over til Svend RAKET, der var ved at blive kvalt i sin bajer af bare grin.

- Yep, svarede jeg, den trænger måske allerede til at blive skiftet?

Vognparkbestyrerens blodtryk nærmede sig det 3-dobbelte af det normale. Han stirrede på mig med blodskudte øjne, og råbte: - NEJ, men der er vist ANDRE ting, der trænger til at blive skiftet ud her i firmaet!

- Vil det sige, at du tænker på at SÆLGE firmaet?, spurgte jeg interesseret, mens jeg begyndte at stange tænder med et søm.

Han var nu så gal, at han begyndte at stamme: - NEJ, d-d-det vil s-s-sige at du er F-F-F. . .

- Forfremmet?, foreslog jeg hjælpsomt.

- N-N-NEJ, DU ER F-F-F. . .

Jeg forsøgte stadig at hjælpe ham på gлед: - Førtidspensioneret? Det er da for tidligt, Boss, jeg er da kun 28!

Han pegede ud mod gårdspladsen: - UD, skreg han, UD, inden jeg . . .

Han gjorde nogle meget sigende, vridende bevægelser med hænderne . . . hvilket bevirkede, at han vred den sidste olie ud af brevene - stakkels gulv!

Nå, men jeg har altid forstået en fin hentydning, så jeg drak min bajer færdig, og skred ud af lokalet - idet jeg dog passede på ikke at træde i olie, der efterhånden havde dannet en hel lille pøl på gulvet.

Så forsigtigt var vognmanden imidlertid ikke - han snurrede rundt på den ene fod, antagelig for ligesom at hjælpe mig ud af døren med et velrettet spark bagi - hvilket havde til virkning, at han gled i olie-pølen, og satte sig på røven midt i den med et brag, der fik bygningen til at ryste!

Nu kunne jeg efterhånden mærke på stemningen, at jeg hellere måtte komme afsted, så jeg gik ud for at tømme hytten og få mit habengut pakket sammen.

Ikke tale om, at jeg vil køre for en vognmand, der ikke forstår en god spøg . . . og så havde han ikke engang opdaget det

med hjulboltene endnu!

Selvfølgelig kunne jeg ikke dy mig da jeg havde fået rykket alle mine ting ud af øsen, skulle jeg lige fyre den sidste af, inden jeg skred.

Vognmanden var gået ind på sit kontor og havde smækket døren, så pudset raslede ned fra væggene.

Da jeg stak hovedet ind af døren, så jeg vognmanden sidde ved sit skrivebord, ifærd med at tyde alle de olieindsmurte breve. Han så op med et blik, der kunne have sendt en velvoksen bryggerhest i jorden.

- Sagde jeg ikke, du skulle skride?, spurgte han mig indædt.

- Jo-jo, svarede jeg, - jeg ER også på vej ud af røret - jeg ville bare lige høre, om jeg så kan regne med at have fri på lørdag . . . ?

Nu var jeg gået for vidt - det fremgik af den måde, han tabte underkæben på.

- Om du kan regne med at . . . gentog han langsomt.

Jeg må være ved at blive gammel - ihvertfald var skrivemaskinen kun 3 centimeter fra at ramme mit hoved, inden den knustes mod væggen.

Inden han kunne nå at få mere kasteskyts fundet frem, trak jeg mig tilbage i go' ro og orden . . . ellers var han vel bare blevet grov.

Da jeg jo allerede havde pakket alt mit ragelse sammen, var det bare at hoppe ind i 4-wheeleren, og så komme ud af kommunen. For ligesom at sætte lidt stil over min afrejse, susede jeg pladsen rundt en 3-4 gange med hornet i bund, og med grus og perlesten sprøjtende op fra alle fire hjul.

Selvfølgelig kunne det ikke undgås, at en del af disse sten ramte vognmandens nye BMW, der stod ude på pladsen . . . men det var på ære IKKE med vilje, at der fløj en stor sten over og knuste kontorvinduet - det var rent held!

Det sidste jeg så i bakspejlet, da jeg strøg ud af indkørslen, var vognmanden, der kom vaklende ud, bærende på et stort arkivskab . . . og der var noget der sagde mig, at det var tiltænkt mig!

- Adios, amigo, skreg jeg ud gennem vinduet, idet jeg gav ham et trut i hornet.

Læs videre i næste nummer om SNURRE's oplevelser.

cafeteriet
NYHAVN

STEDET HVOR MAN MØDES

Åben fra kl. 05.00

Fiskerihavnsgade 6

6700 Esbjerg

Tlf. (05) 12 82 88

Her følger næste kapitel af historien om SNURRE - truckeren, der gi'r F..... i det hele, og gør som det passer ham!

Blade fra en truckers dagbog

eller: Snurres forunderlige oplevelser

Enhver lighed med afdøde og nulevende personer er nøje tilstræbt!

Kapitel 2

Da jeg kørte ud af landevejen, tænkte jeg lidt over situationen: Nu var jeg vel at betragte som arbejdsløs - ærgeligt nok, for jeg havde ellers meget godt kørsel for den tidlige vognmand.

Nå, men mit motto har altid været: ikke græde over spildt mælk (det er noget helt andet, hvis det er WHISKY!).

Derfor besluttede jeg mig til, allerede I DAG at få et andet job - det skulle vel ikke være så svært for en prof. trucker. Det værste var bare, at jeg jo nok ikke skulle henvise til min TIDLIGERE vognmand, for at få en anbefaling!

Jeg satte kursen mod Esbjerg, og kørte direkte ud til F.U.P.-Trans - et sted skulle jeg jo starte. Nu har F.U.P.-Trans godt nok ikke det allerbedste ry indenfor branchen - men hva' F....., de skulle ihvertfald stå ualmindelig tidligt op, for at tage FUPpen på MIG!

Efter at have parkeret bilen (stille og roligt), gik jeg over mod kontorbygningen og bankede pænt på, inden jeg åbnede døren (man forstår vel at begå sig!).

Indenfor herskede den sædvanlige systematiske forvirring, der præger et hvert, større exportkørselskontor: Telex'erne klaprede, telefonerne kimedede, folk råbte i munden på hinanden - kort sagt, det sædvanlige cirkus.

Midt i det hele stod »formanden« himself, med en telex i den ene hånd, og en osende cigar i den anden. Han pegede på en af speditørene med cigaren, som var det en pistol, og råbte: - Jeg er tordende, fløjtende ligeglad, den bil SKAL til Frankrig idag, så må du finde en, der kan køre den!

Jeg spidsede øren . . . dette kunne blive min store chance. Jeg rømmede mig diskret.

Vognmanden vendte sig om, pegede på mig med »pistol« og snurrede: - Og hvad vil så DU. . . ?

- Jeg har hørt, at I mangler en chauffør, svarede jeg kækt.

Han måbede. - Hvor dølen har du hørt det?, spurgte han, nu med lidt mindre brøsig stemme.

- Jah, det har jeg jo lige stået og hørt her, sagde jeg.

- Nå ja, det har du vel også - jamen, det var da heldigt . . . kan du køre i dag - og har du været i Frankrig før?, smiskede han.

- Qui-qui, misjø, pralede jeg, - jeg har næsten ikke lavet andet hele mit liv! (Dette var nok en lettere overdrivelse - men jeg havde da været i Frankrig en enkelt gang før!).

- Udmærket, udmærket, sagde han, og henvendt til speditøren: - Der kan du bare se, hvor nemt det går med at skaffe en chauffør, når man bare strænger sig lidt an!

Speditøren mumlede noget ned i skrivemaskinen - dog først efter, at chefen HAVDE vendt sig.

Vognmanden fortsatte, henvendt til mig: - Du tager så bare den 142'er, der står ude i gården . . . traileren ER læsset, og papirerne får du af Peter her (han pegede på speditøren), hvis han altså kan finde ud af DET! og æhh - hvad HEDDER du forresten?

- Snurre, svarede jeg, i overensstemmelse med sandheden.

- Snurre?, gentog han, - det er der da ingen der hedder?!

- Næj, sagde jeg, - men det er altså det, ALLE kalder mig!

- Nåh, lyste han op, - det er altså sådan et slags »skipnavn« - ligesom »Mr. President« eller »Georgia Boy« og alle dem - så er du måske også medlem af denne hersens CONVOY-KLUB?

- Selvfølgelig, svarede jeg, - er *alle* ikke det?

- Joh, det er de vel nok efterhånden, grinte han, - jeg har såmænd også selv tænkt på at melde mig ind.

Speditøren Peter stod og trippede i baggrunden. - Hva' navn skal jeg skrive på kørselsordren, peb han.

Chefen kiggede koldt på ham. - Du skriver selvfølgelig SNURRE - hvem kender ikke Snurre?

Peter sukkede opgivende, men hamrede dog navnet ned på skrivemaskinen.

Han virkede lidt tam, af en speditør at være - det var garanteret en fyr jeg kunne køre om hjørner med, så let som ingenting!

- Hvor bor du forresten?, spurgte vognmanden mig.

- I Kolding - Engvej, svarede jeg.

- Nå, men så kører du hjem forbi, hvis der er nogle sager du skal have med - bare sørg for at være i Denekamp i morgen tidlig, og få tilladelsen sendt hjem igen, ikk'?

- Okie doke, boss, den klarer jeg som en mis!

Han kiggede på sit ur. - Nå, men jeg kommer til at smutte nu - men så go' tur, Snurre - og velkommen i firmaet!

- Tak . . . men vil det sig, at jeg skal køre den '42'er *fast*, spurgte jeg.

- Yep, ham der ellers kørte den blev fyret i går, sagde han og gik ud ad døren.

Peter, der jo nok med god grund var blevet lidt stødt på manchetterne, lod nu sit dårlige lune gå ud over mig.

- Nå, hr. »Snurre« . . . du har måske et skattekort, der også lyder på det navn?, spurgte han surt.

- Skattekort??, sagde jeg, - er du vimmer, mand . . . I overfører bare gysserne til min hemmelig konto i Schweiz!

Han var allerede hylet ud af den. - Til din konto i Schweiz, gentog han måbende.

- Ja, du skal få kontonummeret senere, sagde jeg. - Men få nu de papirer lavet færdige, så jeg kan komme afsted . . . du hørte jo selv, hvad vognmanden sagde - jeg skal være i Denekamp i morgen tidlig!

Det med kontoen i Schweiz havde alligevel gjort indtryk på ham! - Ja-jo . . . det skal jeg nok - du kan bare komme ind igen om en halv time, så skal de nok være klar.

- Okie doke, sagde jeg, så slasker jeg ud og glør lidt på øsen imens!

- Øhh, HVA' gør du?, spurgte han fåret.

Jeg kiggede på ham. Hvorherbebare's, forstod han da ikke engang det allermost almindelig truckerslang?!

Som til et åndsvagt barn, gentog jeg det for ham:

- Jeg slasker ud og glør på øsen . . . det betyder, at jeg går ud og kigger på lastbilen!

- Nåeh . . . ja, selvfølgelig, sagde han usikkert, - gør bare det.

Fortsættes i næste nummer

cafeteriet
NYHAVN

STEDET HVOR MAN MØDES

Åben fra kl. 05.00

Fiskerihavns-gade 6

6700 Esbjerg

Tlf. (05) 12 82 88

Året der forsvandt.

Nu er vi kommet godt i gang med 2014 , mange kilometer er løbet igennem tachographen, Convoy Buddy har haft et år på både godt og ondt . Vi har været til udstilling i Herning ,holdt Jam-boree i Odense og haft en finger med i spillet til Ishøj Truckshow og sidst men ikke mindst ,holdt juleshow's i både Horsens og Sorø. Det er Året hvor flest medlemmer har betalt kontingent til 2014 .

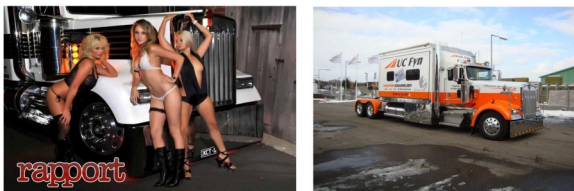
Transport 2013 Convoy Buddy's stand som var rigtig godt besøgt

JAMBOREE ER TILBAGE

Convoy Buddy CB Truckers Club er tilbage i Odense
Kom og se nogle af Danmarks flotteste lastbiler
Se Europas Største Lastbil med indb. Opvaskemaskine
Vær med til kåringen af Årets Truckertøs
Hør Country Musik

Dm i Båndoprulning— Dm i Modulvogntogs bækning—Truckertøserne kåring—rc model biler
Modelbyggerne - Storskærm - kåring af publikumfavorit og meget mere

ERA Transport C.F.Tietgensboulevard 18 Odense

1.-2. Juni 2013

Åben Lørdag 09,00-1730 Søndag 09,00-16,00
Entre Kr.25,00 børn under 15 Gratis

Jamboree 2013.

Jamboree Odense blev afholdt hos ERA Transport. Stemningen var helt i top, vejret var om end lidt blæsende, så holdt det tørvejr og solen viste sig også i korte glimt.. Folk havde en hyggelig weekend, med rigtig god mad, en del fadbamser og grin og morskab i lange baner. Festen Lørdag aften var et godt hit blandt alle, sjove indslag da årets truckertøs skulle kåres, alle troede at nu var der dømt Mrs wet t shirt, men det var på et mere lokalt plan, hvor ingen blev såret, tvært imod, blev de begavet med flotte præmier. Publikum var til at få øje på, der var ikke flere end det var muligt at styre dem. Men bestyrelsens anstrengelser blev ikke indfriet med noget overskud, men Convoy Buddy ligger sig ikke bare ned, de kæmper videre for at være med til at skabe større sammenhold blandt chaufførerne.

Ishøj Truckshow 2013.

Det var med et meget tyndt besøgt jamborre i hukommelsen at vi drog øst på til Ishøj, for i samarbejde med Scania at få afviklet dette års Truckshow i Ishøj, Med det højeste antal tilmeldte biler, en storskærm der udeblev et toilet der stoppede. En caterings del som ikke fungerede optimalt, men et begejstret publikum, der så noget af det ypperste der kører rundt på de Danske vej, så enden på det hele blev alligevel et velbesøgt Truckshow, med en Swepas i tophumør lave burnout med sin cabriolet en Hollandsk vinder af motiv klassen en dansk vinder af publikum's favoritten og besøg fra nær og fjern.

Så derfor

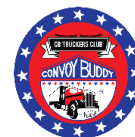
Frode LAURSEN

SCHMITZ CARGOBULL
The TrailerCompany.

BEVOLA
- bare bedre løsninger

Vi gentager
successen...
Sæt X i
kalenderen

Ishøj Truck Show
30 - 31. august 2014
www.ishojtruckshow.dk

VESTFYN TRÆKKER
TRANSPORT & LOGISTIK
23. - 25. maj 2014

SCANIA
Scania Insurance

Polen, kan det være så svært.

Jeg tror det var i 1984 jeg blev spurgt om jeg kunne køre en tur til Polen efter noget træ. Ja ja det kan vel ikke være så svært, troede jeg. Med min erfaring fra hjemme trucking og en del ture til Sverige så var jeg da klar til det hele, og jeg havde jo tit kigget på færgen til Østtyskland og hvordan de bakkede ombord i Gedser. Det gik ikke altid lige godt så jeg var klar til at vise dem hvordan det skulle gøres.

Nå men først skulle jeg have et visum, og selv om ambassaden lå i København ville de sku ikke snakke dansk og travlt havde de heller ikke, men det lykkedes efter nogle timer og så var jeg klar til at dampe mod Gedser. Jeg skulle lige ind forbi speditøren i Nr. Alslev, og her blev jeg lidt klogere på hvad det var jeg skulle. For det første kunne jeg ikke bruge mit fine nyindkøbte kort til ret meget da savværket i Polen ikke sådan lige var til at finde. Så jeg blev udstyret med en fin tegning og en lang forklaring som jeg ikke fattede ret meget af. Har du telefon og walkie i bilen? Ja da, ok så søger du lige for at ha penge med til tilladelser til dem begge, og check lige om man kan læse licens numrene på dem. Og ingen uartige blade eller andet der kan virke stødende, ikke engang ekstra bladet. Nå de er sku da noget nærtagende tænkte jeg og håbede på at der ikke var billeder af en bar gris på min skinke og så gik jeg ud og kasserede mine Anders and blade.

Nå, færgen skulle jeg jo nå så det var om at komme afsted og jeg bakkede ombord i et hug, hvad sagde jeg. Det var egentligt meget underholdene at se de Østtyske hængertræk prøve at bakke ind på færgen, hvis de skulle betale for hvert forsøg var de sku blevet fattige. Nå jeg skulle op og have noget at spise men det var ingen succes, bratwurst med sauerkraut eller hvad de nu kaldte det, fjøj hvor det smagte. Det blev til lidt afslapning og da vi nærmede os land gik jeg ud og fik lidt frisk luft på overdækket. Jeg ville lige se hvordan der så ud inden vi lagde til og bedst som jeg stod der og tænkte over hvad det var jeg havde rodet mig ud i gloede jeg lige ind i en ak47. Tak skæbne, nu går jeg ned i bilen og gør klar til at køre i land og så ligger jeg lige toiletpapiret frem for det kan vist hurtigt blive brug for.

Efter at jeg havde kigget på nogle flere maskinpistoler og fået købt tilladelser og bilen var gået igennem fra a til z blev jeg lukket ind i DDR. Nu var det med at huske hvad jeg havde fået fortalt, så til venstre ud af Warnemunde og Rostock og en lille stikvej til højre senere var jeg på motorvejen mod Berlin. Jeg tror det var henede man opfandt udtrykket betonsti, for man kunne tydeligt mærke og høre overgangene fra element til element. Nå fra ved en af de første afkørsler og øst på mod Polen det gik. Da jeg kom igennem Neubrandenburg var jeg sikker på at farvehandleren havde ferielukket for det var da godt nok gråt og trist at kigge på alt sammen. Og omfartsveje var der heller ikke noget af, så det var ind i gennem alle byer og hvor var folk dog triste at se på, var det virkeligt så slemt at være her. Jeg vagte da også noget opsigt med min fine 142er der ikke var helt så tosset at se på med metallak og masser af rustfrit stål. Og så skulle man passe på brosten og jernbaner for de var glatte og brolliggen var på ferie sammen med farvehandleren.

Så kom jeg ud på betonstien fra Berlin ud mod Szczecin og jeg var helt alene, hvor er de henne alle sammen? Men sådan var det og det blev kun til møde med et par enkelte trabier på vej ud mod den Polske grænse. Det gik fint og hurtigt at komme ind i Polen og 400 meter længere fremme var det tid til at besøge den lille græseshop med mange og dejligt billige ting og sager, det kunne jeg godt huske at de fortalte mig om. Inden længe kom jeg i gennem Szczecin og her så jeg hvad farvehandleren lavede i sin ferie. Han malede på nogle søde pige og som reklame for sin forretning sendte han dem ud at gå langs vejen. Søde piger, de vinkede og vinkede men jeg skulle ikke købe noget maling så jeg fortsatte. Jeg ville godt finde savværket inden det blev mørkt, og det nåede jeg også. Jeg kan ikke huske hvad det hed men det var ud mod Gdansk, til højre ind i landet og første skovvej efter en jernbane overskæring. 300 meter før savværket mødte jeg en lukket port så det var bare at få lavet noget aftensmad og vente til morgendagen. På et tidspunkt i løbet af aften kom der et par militær køretøjer og de ville lige kontrollere hvad jeg skulle. De var søde nok og virkede næsten mere nervøse end jeg var, og de fleste af dem var ikke ret gamle. De har helt sikkert vidst at jeg skulle være der og jeg er sikker på at de var sendt ud for at kontrollere at jeg var kørt derhen hvor jeg sagde jeg skulle. Et eller andet sted var det meget rart at der var nogen der holdt øje med en. Jeg kan dog huske at jeg tænkte meget på om de havde styr på deres våben, jeg var sikker på at jeg nok ikke skulle sige bøj til dem for sjovt.

Næste morgen blev jeg vækket at et meget forsigtigt bank på døren og en meget ydmyg ældre mand der forklarede mig at de var klar til at læsse. Ind på pladsen og gardinerne blev åbnet på traileren. Jeg ved ikke lige helt hvad de havde gang i, men de mente at man skulle være tre mand til at køre en løftevogn. Nu er jeg ellers meget tålmodig men det kunne jeg ikke holde ud at se på og da jeg også gerne ville afsted hjemad igen overtog jeg løftevognen selv og fik dem til at ligge stropper på i stedet for. Alle folk på pladsen var utroligt søde og hjælpsomme og jeg kunne ikke lade være med at tænke på at de havde fortjent et bedre liv. Bilen og for den sags skyld mig selv var helt sikkert udsat for stor opmærksomhed og var helt sikkert ikke noget de oplevede hver dag. Der blev læsset færdigt, stropper blev spændt og gardiner lukket. Ind på kontoret for at få udfyldt cmr fragtbrev som jeg havde med hjemmefra, vægten bestemte jeg selv og jeg husker at pigerne og chefen ville være helt sikre på at alt var som det skulle være og de var også meget ydmyg over det fine besøg. Der var ingen tvivl om at de vidste jeg kom for alle havde deres søndagstøj på og hele tiden blev beklædning og hår kontrolleret, og jeg fornemmede helt sikkert at de talte om den store (og flotte) mand fra vest.

Afsted det gik mod grænsen og igen var det ikke mange biler man mødte så det var ikke problemer med stau nogen steder. Pigerne ved Szczecin vinkede stadigvæk pænt og jeg ankom uden problemer til grænsen. Her startede jeg på kontoret hos den store toldmester og herefter var det ud og åbne traileren ved siderampen så de var sikre på der ikke var noget der ikke skulle være der. Et par stempler og et meget stift smil og jeg var på vej mod grænsen til Vesttyskland. Det var ikke det helt store man oplevede på vejen gennem DDR, dog fornemmede man folks stolthed over deres biler også selv om de måtte stå langs vejen og reparere dem.

Så var det tid til den helt store kontrol for nu var det for alvor fra øst til vest. Jeg startede med at aflevere pas og papirer og jeg var sku ikke helt sikker på jeg ville få alt tilbage igen for det var godt nok noget af en bøsigt toldmester jeg rendte ind i der. Så var det tid til kontrol af hytten og den flinke tolder gik godt nok til den, alt blev vendt og drejet men lige pludselig gik han i stå. Han havde fundet nogle bilsport blade jeg havde liggende og de skulle da godt nok lige studeres og kommenteres, og det var han længe om men det havde dog den effekt at jeg helt glemte hvor nervøs jeg var. Det næste var bilen der skulle efterses og de gik godt nok til den med spejle ind alle steder og tanke og skabe blev åbnet og tjekket. Så blev jeg bedt om at åbne traileren og gå 100 meter væk for nu kom rovdryret på banen. Jeg har aldrig set så stor en schæfferhund hverken før eller siden, og der var ingen tvivl om at den ikke havde lyst til at kæle med mig. Men stakkels hund, den blev bare pisket til at krybe ind i alle huller også der hvor den ikke kunne være, det var sku synd. Det var sku ikke den største fornøjelse at komme i gennem den Østtyske told. Så gik det meget lettere lidt længere henne af vejen hos Vesttyskerne men de vidste jo også at det hele lige var blevet endevendt. Og så var det mod Padborg og jeg husker det som en befrielse at være tilbage i vest igen.

Det hele endte med at brædderne blev afleveret trygt og hele i Silkeborg så de kunne få banket nogle paller sammen af dem. Det blev til flere ture og efterhånden som jeg lærte alle fiduserne at kende var det en go tjans. Man kom langt med et par pakker smøger når man skulle i gennem tolden og kaffe og chokolade var populært på savværkerne, så kunne man få al den hjælp man skulle bruge. Nylonstrømper bragte lykke hos de søde piger på kontorene og politimanden skulle bare have fem d-mark når man blev stoppet. Man var godt nok på alene men jeg husker det som en go tid og det er fantastisk at tænke på hvad der er sket dernede siden Berlinmuren faldt.

UC Fyn
Uddannelse for folk på vej

KORT OG GODT

KORT FORTALT

KORT TIL ALT

EVENTKALENDER

VESTFYN TRÆKKER

TRANSPORT & LOGISTIK

23.-25. MAJ 2014

Ja hvad sker der lige her hvad er nu det for en ting

Tossede Truckere arrangerer igen et show på Ørbæk Marked

11.-13. Juli 2014

Frode LAURSEN

SCHMITZ CARGOBULL
The Trailer Company.

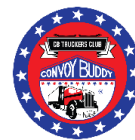
BEVOLA
- bare bedre løsninger

Vi gentager
successen...
Sæt X i
kalenderen

Ishøj Truck Show

30 - 31. august 2014

www.ishojtruckshow.dk

VESTFYN TRÆKKER
TRANSPORT & LOGISTIK
23. - 25. maj 2014

SCANIA
Scania Insurance

JULESHOW

som vi plejer
6.-7. December